

1899

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY PODKARPACKIEGO**

P.II.4131.2.82.2011

z dnia 14 lipca 2011 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XI/127/2011 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 13 czerwca 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 4/2008 miasta Dębica, obszaru położonego w rejonie ulic Świętosława i Mościckiego w Dębicy.

UZASADNIENIE

W dniu 13 czerwca 2011 r. Rada Miejska w Dębicy podjęła uchwałę Nr XI/127/2011 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 4/2008 miasta Dębica, obszaru położonego w rejonie ulic Świętosława i Mościckiego w Dębicy.

Przedmiotowy plan został uchwalony w granicach wykraczających poza zakres określony uchwałą Nr XVII/242/08 Rady Miejskiej w Dębicy z dnia 11 kwietnia 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nr 4/2008 miasta Dębica, obszaru położonego w rejonie ulic Świętosława i Mościckiego w Dębicy; w związku z powyższym dla części terenów oznaczonych symbolem 2KDZ i 1KDL nie została przeprowadzona procedura sporządzania planu, określona w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm.), co narusza tryb sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Niepełne są ustalenia parametrów przeznaczenia uzupełniającego dla terenów oznaczonych symbolem 1MN, 3MN, 4 MN, 10MN (zawarte w § 11 pkt 3), 2MN, 5MN, 8MN (§ 12 pkt 3), 6MN, 12MN (§ 13 pkt 3), 7MN (§ 14 pkt 3), 9MN, 11MN, 13MN (§ 15 pkt 3) oraz brak ustalenia wysokości zabudowy usługowej, co narusza § 4 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164 z 2003 r. poz. 1587).

Niewłaściwe jest także ustalenie zawarte w § 25 pkt 2 lit. b, gdyż odnosi się do terenu znajdującego się poza granicą planu. W granicach planu znajduje się fragment terenu przeznaczony pod poszerzenie drogi KDZ (ul. Świętosława). Ponadto ustalenie § 25 pkt 2 lit. a, narusza § 4 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie Zasad techniki prawodawczej, gdyż stanowi przypomnienie o konieczności stosowania przepisów prawa;

W § 23 pkt 3 występuje niespójność, gdyż w pkt 3 mowa jest o parametrach i wskaźnikach kształtowania zabudowy o przeznaczeniu podstawowym, a w dalszych ustaleniach (§ 23 pkt 3 lit. b) znajdują się parametry zabudowy dla przeznaczenia uzupełniającego. Niezrozumiałe i wzajemnie sprzeczne w kontekście obowiązujących przepisów prawa budowlanego są ustalenia dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy (obiektów budowlanych) zawarte w § 23 pkt 3 lit. e. Ponadto niewłaściwe dla ustaleń planu, nie spełniające wymogów ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest ustalenie wysokości obiektów budowlanych jako wynikającej z wymogów techniczno-konstrukcyjnych.

Skala rysunku planu jest niezgodna ze skalą podkładu mapowego na której został wykonany, co narusza art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Również niewłaściwe i niezgodne z wymogami § 7 ww. rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest umieszczenie na rysunku planu informacji dotyczących jednostki projektowej projektu planu. Stosownie do § 12 pkt 20 przedmiotowego rozporządzenia informacja o składzie zespołu autorskiego projektu planu winna znajdować się w sporządzonej dokumentacji prac planistycznych;

Zauważyć ponadto należy, iż przedmiotowy plan jest niezgodny z obowiązującym Studium uikzp Miasta Dębica, co narusza art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Z w/w studium wynika, iż fragment projektowanej drogi oznaczony na rysunku planu symbolem 2KDZ leży w obszarze wydzielonym w studium pod zabudowę mieszkaniową 1-2 kondygnacji i zabudowę usługową. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 1 lutego 2010 r., sygn. akt: II SA/Kr 1207/09 („Współnota” 2010/11/44), stwierdził, że rada może swobodnie określać kierunki zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem że przestrzega ram swego władztwa określonego w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Zwrócić zatem należy uwagę, że plan narusza zasady i tryb sporządzania planu, wobec powyższego może mieć zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie "zasad sporządzania" jak i "trybu sporządzania" miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części. Tryb postępowania odnosi się do

sekwencji czynności jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia studium, czy też planu miejscowego poczynwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania studium lub planu a skończywszy na uchwaleniu studium lub planu. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń a także standardów dokumentacji planistycznej. W przypadku naruszenia zasad sporządzania studium lub planu naruszenie nie musi mieć charakteru istotnego. Oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania studium lub planu skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały w całości lub części.

Biorąc powyższe pod uwagę należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

w.z. Wojewody Podkarpackiego

Andrzej Reguła
Wicewojewoda